Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 94. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го ТРАВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MAY 18, 1984 No. 94. VOL. XCI.

Заплянували акцію проти вживання совєтських свідчень

(АНПП). — Дня 28-го березня ц.р. члени організації Американці за Належне Правне Поступування (АНПП) особисто передали до бюра кожного конгресмена і сенатора 140-сторінкову документальну працю п.н. „Документи, які доказують співпрацю Бюра спеціяльних слідств Департаменту справедливости ЗСА з совєтським КҐБ" та індивідуальні листи у цій справі. Книжку цю передано теж президентові Рональдові Регенові, голові Верховного Суду Ворренові Бирґерові, генеральному прокураторові Віллямові Френч-Смітові, президентові Американської адвокатської палати В. Райлі, та бюрам усіх великих інформаційних мереж, які приміщуються у Вашінґтоні.

Книжка ця була написана і видана адвокатом Полом Зумбакісом у Чікаґо.

У дні 7-го квітня ц.р. відбулися у Філядельфії наради АНПП для обговорення дальших акцій. Ці наради були спонзоровані Українською Лігою Проти Знеславлення. Предсідницею нарад була Олександра Швед, член-основник і член управи АНПП та тодішня голова Української Ліги Проти Знеславлення.

Після промови предсідниці сесії та адвоката Ернеста Раскавскаса з Вашінґтону, Раси Разгайтіс, координатора АНПП і автора вище згаданої праці адв. П. Зумбакіса слідували дискусії та обговорення різних актуальних справ, зв'язаних з акціями Бюра спеціяльних слідств.

Опісля висвітлено два фільми, один накручений і переданий британською сіткою радіопередач Бі-Бі-Сі та фільм випродукований одною з жидівських організацій у Клівленді. Перший фільм оснований на трьох судових акціях Бюра спеціяльних слідств — проти Івана Демянюка, Богдана Козія та архиєпископа Валерія Тріфи. У фільмі накрученому у Клівленді вся увага звернена на справу І. Демянюка та на жидівський голокост у загальному. Оба фільми подібні змістом, а у фільмі Бі-Бі-Сі включено багато матеріялу з клівлендського фільму. Першенство в обох фільмах віддано суб'єктивному, а не об'єктивному.

АНПП пропонує усім етнічним групам та громадянам такі політичні акції:

* Писання листів до конгресменів та сенторів, щоб висловити стурбовання зв'язком КҐБ з Бюром спеціяльних слідств. У листах слід нав'язувати до вище згаданої книжки адв. Зумбакіса і звертати увагу конгресменів та сенаторів на цю працю. Копії висланих листів та відповіді на них повинні бути переслані до АНПП прямо або через етнічні організації, які співпрацюють з АНПП;

* На понеділок, 21-го травня, є заплянована велика „лаббі" — акція у Вашінґтоні. Закликається всі організації і поодиноких громадян зорганізувати якнайбільш численну участь у цій акції; АНПП буде координувати зустріч поодиноких груп з конгресменами і сенаторами;

* Закликається всі етнічні групи й організації приготовити для цих зустрічей свої власні документальні матеріяли у доповненні до вище згаданої праці адв. Зумбакіса.

Загальні взори листів та подробиці запляновнаної акції можна одержати від організацій, які співпрацюють з АНПП.

Підготовляють чергову конференцію ПКУС у Гарварді

Кеймбридж, Масс. (ПКУС-УНІГУ). — У днях 8-10-го червня ц.р. відбудеться 9-та річна конференція Постійної Конференції Українознавчих Студій (ПКУС) при Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІГУ). Цьогорічну конференцію заплановано відбути кількома звичайними і однією пленарною сесіями. У кожній із сесій передбачується дві до чотирьох доповідей на українські теми.

Конференції ПКУС, що відбуваються кожного року після закінчення весняного семестру в Гарвардському університеті, набули вже загального визнання серед українського наукового світу ЗСА й Канади і вітаються значною популярністю. Ці конференції стали широким форумом для кожнорічної зустрічі поважного числа наукових дослідників різних ділянок українознавчих студій та для українських викладачів високих шкіл обох країн. Досі всі доповіді на цих конференціях виголошувались українською мовою. Часто були вони справді надзвичайно цікавими й стали незаперечним вкладом в українську науку. Дуже важливим був у цих кожнорічних зустрічах також обмін думками і поглядами на окремі проблеми між українськими вченими-дослідниками двох, а то й трьох поколінь.

Управа ПКУС академічного року 1983-84 складається із таких осіб: проф. Михайло Воскобійник — голова ПКУС і голова секції суспільних наук, проф. Григорій Грабович — голова секції мови й літератури, проф. Мирослав Лабунька — голова біо-бібліографічної секції.

Згідно з дотеперішньою традицією, керівники секцій відповідають за підбір доповідачів та організацію сесій доповідей з ділянок, що з них вони відповідають згідно з поданим розподілом. Також плянуються короткі звідомлення, у яких дослідники зможуть поділитися своїми дослідами, над якими вони зараз працюють. Ці звідомлення не можуть часово тривати більше як 10-15 хвилин. Учасники конференції можуть також пропонувати певні нові теми, що заслуговують на увагу дослідників, чи наукового світу. Прохається охочих зголошувати теми для звідомлень до вищеназваних голів поодиноких секцій ПКУС.

Організатори цьогорічної конференції ПКУС прохають доповідачів виготовити резюме своїх доповідей (не більше 200 слів) і надіслати головам секцій для їх друкування.

Запрошується дослідників, викладачів і громадян, що цікавляться українською наукою, чисельно взяти участь у цій конференції.

Адреси голів секцій ПКУС: Prof. Michael H. Voskobiynyk, Central Connecticut State University, New Britain, Conn. 06050, tel.: (203) 827-7469 (office), (203) 666-2303 (home); Prof. George G. Grabowicz, Ukrainian Research Institute, Harvard University, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass. 02138, tel.: (697) 495-4053 (office) (617) 776-3076 (home); Prof. Miroslav Labunka LaSalle College, Department of History, Philadelphia, Pa. 19141, tel.: (215) 951-1095 (Office), (215) 455-9183 (home).

ЗСА пропонують охорону танкерів

Вашінґтон. — З'єднані Стейти Америки нещодавно запропонували багатим на нафту арабським країнам Перської затоки допомогу — охорону літаками для їхніх нафтоналивних кораблів, що вивозять нафту для Західньої Европи й Японії, відколи ці кораблі стали жертвами обстрілу ракетами спочатку з іракського, а тепер з іранського боку. Але в час цієї американської пропозиції, коли ірансько-іракська війна не була ще така інтенсивна як в останніх тижнях, пропозицію ЗСА не використали тоді відносні арабські країни.

Тепер, коли заатаковано п'ятий нафтоналивний корабель протягом останніх трьох тижнів, розмови і спекуляції про американську повітряну охорону для вільної навігації з Перської затоки відновлено в столиці Америки. Стало також відомо, що країни Перської затоки безпосередньо не бажають собі поміч прямого американського повітряного втручання, боючись викликати відплатні терористичні акції мусульманських загорільців проти нафтових інсталяцій у тих країнах, що погодяться на американську протекцію. Але попередні рішення цих шести арабських країн (Савдійської Арабії, Кувайту, Об'єднаних Арабських Еміратів, Баґрайну, Кзотару і Оману) можуть змінитися тепер, після спільного засідання їхніх міністрів закордонних справ, у четвер, 17-го травня, в Ріяді, Савдійська Арабія. Цей міністр має головною темою своїх нарад якраз забезпечити можливість для транспортування нафти з портів Перської затоки, що стало робити все важче і важче.

Справа в тому, що затяжна війна поміж арабським Іраком (йому співчувають усі арабські країни) і Іраном (що не є арабською країною, хоч також мусульманською) перейшла тепер у дуже загострену фазу. Ірак, що є слабший від Ірану, щоб не програти війну остаточно, заповів бомбування ракетами усіх нафтоналивних кораблів, що відпливатимуть з іранського нафтоналивного центру на острові Харґ; і Ірак здійснив свою погрозу, пошкодивши ракетами два савдійські танкери 25-го квітня й 7-го травня ц.р., вибачаючись при тому за те, що поцілено було направді не іранські, а савдійські кораблі, тобто заподіяно кривду країні, яка не тільки дружня для Іраку, але й допомагає йому у війні з Іраном більйонами долярів. Виправдуючись, Ірак вказував на те, що в нього нема іншого виходу, щоб примусити Іран до мирових переговорів. Іран вже раніше подбав про те, що з Іраку нафта вже давно не вивозиться через блокаду іракських портів іранськими воєнними силами. Ірак далі переконаний, що тільки економічні втрати з продажу нафти, коли й Іран її не зможе вивозити, зроблять Іран більш зглядним для закінчення війни.

Проте „стратегічні пляни" Іраку викликали відплатну акцію з боку айтолли Хомейні, який замість мирових переговорів велів своїм іранцям обстріляти ракетами, 12-го і 13-го травня, два кувайтські нафтоналивні кораблі; в середу, 16-го травня, Іран обстріляв ракетами і савдійський нафтоналивний корабель.

Атаки на міжнародне торговельне мореплавство набирають розмаху, що й стурбувало всіх зацікавлених нафтою в Західній Европі, в Японії та в ЗСА, де захвилювалися також біржі і збільшилися драстично асекураційні премії на нафтоналивні кораблі. Все це відродило розмови про американську охорону літаками, хоч нічого конкретних кроків у тому напрямі ще досі не зроблено. Американський Конґрес також покищо не був поінформований про можливість вживання американських літаків для допомоги арабським країнам. Щойно тепер розпічнеться переслухання в Комісії закордонних зв'язків у Сенаті, — подав речник цієї комісії в четвер, 17-го травня.

Досягнуто компромісового рішення у справі МХ

Вашінґтон. — Тоді, коли здавалося, що справа вже безнадійна, і що Палата Репрезентантів більшістю голосів відкине пропозицію Адміністрації президента Рональда Реґена про виділення додаткових фондів на продукцію велетенських нуклеарних ракет МХ, справа набрала позитивного обороту в останній хвилині і між Президентом і Палатою знайдено позитивний компроміс: Р. Реґен і опоненти продукції ракет МХ погодилися на зменшення числа ракет і виділення 1,8 більйона долярів на будову 15-ох МХ.

За компромісову розв'язку цієї справи, приготовану конгресменом Лес Аспіном, демократом з Віскансин, голосувало 229 законодавців, проти 199. Очевидно, опоненти поставили передумову, що Уряд робитиме всі заходи, щоб відновити переговори з Совєтським Союзом у справі редукції міжконтинентальної нуклеарної зброї і тільки в 1985 році, коли такі заходи не матимуть успіху, Уряд зможе вжити ухвалену суму на дальшу продукцію ракет. Президент Р. Реґен і Пентагон домагалися схвалення значно більшої суми на побудову принаймні 40 ракет МХ, але для погодження і наладнання приязної атмосфери з Палатою Репрезентантів Президент мусів погодитися на компромісову розв'язку.

Раніша пропозиція конгресмена Ніка Маваролеса, демократа з Массачусетс, який домагався голосування у справі цілковитої заборони продукції ракет, перепала в голосуванні 218 проти 212. Дуже позитивну ролю у перетрактаціях між президентом Реґеном і Палатою Репрезентантів відіграв лідер демократичної більшости в Палаті Джім Райт і лідер республіканської меншости Роберт Мічел, який фактично переконав Президента, що в теперішній ситуації він не зможе осягнути більше. Виглядає, — кажуть політичні спостерігачі, — що й цього разу виграв Р. Реґен, а програв на цій лінії спікер Палати Репрезентантів Томас О'Нілл, який сильно працював над відкиненням справи ракет МХ.

Тепер все залежатиме від перебігу президентських виборів і укладу сил в Сенаті і Палаті Репрезентантів у наступному році. Р. Реґен очевидно, домагається розміщення 100 ракет ґіґантів в різних частинах ЗСА, що він їх називає „сторожами миру". Демократи, натомість, боячись реакції Москви, натякають на клопоти і загрозу війни, якщо Америка й надалі вестиме перегони в озброєнні із СССР. Крім того, вони кажуть, що ракети цього типу дуже непрактичні і дуже коштовні, і у великій мірі є спричинником спаду американської економіки.

Вшанують пам'ять С. Петлюри

Мейплвуд, Н.Дж. (К.С.). — В 105-ту річницю народження і 58-му річницю трагічної смерти голови Директорії і Головного Отамана військ і фльоти Української Народньої Республіки св. п. Симона Петлюри, тут в українській православній церкві св. Вознесіння, при 651 Ірвінґтон авеню в год. 11:15 в неділю, 20-го травня буде відправлена урочиста Панахида за спокій його душі.

Панахиду відправить настоятель цієї церкви о. Іван Наконечний з співучастю церковного хору під диригуванням інж. Л. Харченка.

Після Панахиди в церковній залі при каві і солодкім відбудеться відповідна програма.

Совєти ведуть кампанію в пресі проти Олімпіяди

Київ. — Київські газети, зокрема „Радянська Україна", „Молодь України" і „Совєтський Спорт" ведуть тепер інтенсивну кампанію проти літніх Олімпійських Ігрищ, які, як відомо, розпічнуться 28-го липня ц.р. в Лос Анджелесі, Каліф.

Для численних совєтознавців і осіб, які систематично студіюють совєтську проблематику, совєтський „бойкот", хоч вони його так і не називають, не був несподіванкою, бо вже від раду місяців на сторінках совєтських видань велася пропаґандивна кампанія проти тих, які „підготовляли" Олімпіяду і... „господарів", тобто Уряду З'єднаних Стейтів Америки, а головно проти президента Рональда Реґена, якого в СССР вважають ворогом комунізму номер один, а його реальну політику і політику доброзичення Америки — „підготовою до нуклеарної війни проти СССР".

Валерій Борзов, чемпіон в коротких бігах на Олімпійських Ігрищах в 1972 і 1976 роках, писав свого часу, що далеко до проголошення совєтами „бойкоту", що Адміністрація президента Р. Реґена „нарушує правила олімпійської хартії", а на Олімпіяді в Лос Анджелесі „буде домінувати дух комерції", а не дух спорту, і що життя совєтських спортовців стоїть під загрозою.

Подібні статті і замітки появлялися також у російських газетах і сателітній пресі. Треба відмітити також, що потаємно совєтський Олімпійський Комітет домагався від Уряду ЗСА запевнення, що кожний евентуальний втікач-спортовець із соціялістичних країн, зокрема з СССР, буде виданий американським Урядом Москві, а коли ЗСА відмовилися дати таке запевнення, кампанія в користь бойкоту значно зросла в СССР.

Чимало писалося також про „спілкування адміністрації Р. Реґена" з національними групами та влаштовування Вашінґтоном офіційних Тижнів Поневолених Народів.

Отже, — кажуть спостерігачі, — відмова Москви брати участь в літніх Олімпійських Ігрищах політичної натури і являється частинною відплатою за бойкот західніх держав Олімпіяди в Москві після інвазії совєтських військ на безборонний Афганістан в 1979 році.

Посвятили площу під нову церкву в Балтиморі

Балтимор. (В. Сушко). — Тут в неділю, 29-го квітня, ц.р., при значній участі парафіян місцевої української католицької церкви св. Михаїла, як і гостей із сусідних українських парафій, Киртіс Бею і Вашінґтону, посвячено при 2409 Істерн авеню площу під нову церкву.

Посвячують площу під нову церкву в Балтиморі (зліва): о. Й. Денищук, канцлер о. М. Канаван, парох о. Ю. Маркевич, о. С. Шавель.

Акт посвячення перевів канцлер митрополичої канцелярії з Філядельфії, о. Мартин Канаван, при співучасті місцевого пароха о. Юрія Маркевича і прибувших отців Степана Шавеля і Йосифа Денищука з Вашінґтону. Між іншим, про це запляноване посвячення площі інформував уже тиждень тому, 23-го квітня, ц.р., балтиморське населення найбільший щоденник „Сан" у обширній статті одного з його кращих кореспондентів, Френка Сомервилла, під наголовком „Українська парафія єднається, щоб збудувати нову церкву.

Всупереч тому, що бюро погоди день раніше заповідало дощ, погода випала навпрочуд гарна. Чисте небо і сонце цілий день немовби радувалися разом з людьми цією небуденною подією. Цей настрій уділявся теж і неукраїнським мешканцям околиці, які на час посвячення площі повиходили із своїх домів і з цікавістю та повагою приглядалися з тротуару тому торжеству.

Точно о годині 3:30 пополудні при співі „Христос Воскрес" ввійшла на площу церковна процесія з хоругвами та з прапорами молодечих і громадських організацій і уставилася перед великим дерев'яним хрестом, який здвигнено на знак, що на тому місці стоятиме престіл для приношення безкровної жертви. Акт символічного зрушення землі, крім священиків доконали теж голова Будівельного комітету д-р Дмитро Кострубяк і церковні мужі довір'я А. Чорний і Степан Поліщук.

Безпосередньо по посвяченні площі відбувся святочний бенкет у винайменій залі Ля Фонтейн Руж. Технічно підготовою бенкету займалися жінки Н. Кулинич, Т. Хархаліс, Л. Затверецька, О. Паліїчук і М. Поліщук, як теж А. Стельмах, Л. Лемішка і С. Ласійчук. Поверх 320 гостей взяло участь в бенкеті. Серед присутніх переважали люди, які приїхали сюди вже після Другої світової війни, і їхні вже тут народжені діти, але не бракувало і людей з раніших хвиль іміґрації і їхніх дітей, як ось, уже живі піонері Т. Никула, О. Жук, А. Бойко, А. Рочена, а дальше: С. Басараб, І. Малко, А. Никула-Шапіро, Г. і А. Кені і Л. Макарі та інші. Приємно було теж бачити на залі і колишніх парафіян місцевих українських церков, що роки тому були перейшли до місцевої русинської церкви, як ось П. Рушін, який з жінкою і дочкою прибув, щоб радіти разом з теперішніми парафіянами св. Михаїла будовою їхньої нової церкви.

Бенкетом проводив з рамени Будівельного комітету д-р А. Лемішка. Під час бенкету виступили з короткими промовами представник від „Провидіння" інж. І. Смолій, архітект нової церкви З. Мазуркевич, д-р Кострубяк від Будівельного

Закінчення на ст. 3.

В АМЕРИЦІ

ЦЕНТРАЛЬНА КОМІСІЯ виборів у Ель Сальвадорі відкинула вимогу найбільш правого кандидата на президента Роберто д'Обуссона, щоб ще раз перехувати голоси у виборах на президента. Хозе Наполеон Дуарте, кандидат християнсько-демократичної партії, буде офіційно проголошений президентом, отримавши 53,6 відсотка голосів.

В МАРОККО ВІДБУЛАСЯ конференція мароканських жидів, у якій вперше брала участь група жидів з Марокко, які тепер живуть в Ізраїлі. Мароканський наслідник престолу і члени уряду приймали гостей з Ізраїля на бенкеті, що викликало жвавий протест Сирії, яка з того приводу відкликала свого амбасадора з Марокко. Король Гассан однак запевняє, що він інформувався у всіх провідників савді-арабського світу та листав їхню згоду на запрошення делеґації з Ізраїля.

АМЕРИКАНСЬКЕ ПОДРУЖЖЯ, що його захопила група сепаратистів в Срі Лянці і тримала п'ять днів, остаточно є на волі і їх передали католицькому єпископові в північній частині країни. Стенлі Еллен і його дружина походять з Огайо. С. Еллен був на праці в Срі Лянці, як керівник побудови водопроводу. Однак група, що їх прівала з помешкання у Яфні, підозрівала їх, що вони є агентами Сі-Ай-Ей.

ДВА ЛІВІЙСЬКІ „СТУДЕНТИ", яких заарештовано було кілька днів тому у Філядельфії на вимогу Ню Йорку, де один з них купував нелегально три револьвери з притишувачами, зброю, що її звичайно вживають у терористичних цілях, і передав її у Філядельфії другому для вжитку, погодилися на екстрадицію з Пенсильванії до Ню Йорку, де їх оскаржують. Обох запідозрених тримають за кавцією 10 мільйонів долярів, уважаючи їх „великою небезпекою" для суспільства. При арешті обох лівійців поліція особливо пильно шукала ймовірного списка осіб, яких згодом могли б ці лівійські заарештовані мати наказ „сплавити" зі світу. Покищо це все підозри і здогади, але суд виявить вину або невинність обох — Меґді Гітевета і Башіра А. Баєшо.

У ВАШІНҐТОНІ ВЕДЕТЬСЯ інтенсивне дослідження проблеми так званого „жовтого дощу", отруйної речовини, що її згодом вживали і вживають совєтські війська для поборювання в першу чергу протисовєтських повстанців в окупованому Москвою Афганістані. (Рапорти про „жовтий дощ" приходять також з Ляосу й Камбоджі, в Південній Азії). Тим часом прібки різних матеріяльних залишків з околиць, де таку хемічну зброю застосовано проти повстанців, не дали покищо твердих доказів, що „жовтий дощ" справді тут вживався. Принаймні така картина була в роках 1983 і 1984, де не знайдено ніякого підтвердження для отрути в цих прібках з довкілля. Але це не значить, що хемічної війни не було: радше — совєти стали обережніші, вживаючи хемічні речовини. Також самі ці речовини не є такі сильні, як ті, що їх Москва стосувала ранішими роками, кажуть знавці цих справ у Вашінґтоні.

У СВІТІ

МОЛОДЬ, ВИКРИКУЮЧИ пронацистські гасла і привіт „Гайль Гітлер", з витягненою в гору рукою, маршувала на похороні гітлерівського високого речника Вальтера Равфа, вбивника великої кількости жидів в газових камерах під час Другої світової війни, який помер від пістряка легенів в Сантіяго, Чіле. Приблизно 50 осіб родини, приятелів і симпатиків нацизму взяли участь в похороні Равфа, але на вулицях відбулася пронацистська демонстрація і жалобні мітінґи молодих нацистів.

НАУКОВЦІ З ДЖАН ГОПКІНС університету у Балтиморі, Мд., заявили, що їм вдалося винайти лік, який допомагає організмові боротися з хворобою пістряка, бо він витворює в організмі протибактерії, які спочатку льокалізують хворобу, а у пізнішому процесі її поборюють. Науковці кажуть, що лік під назвою Ампліген випродуковано після 10-річних студій і випробування, спершу на звірятах, а потім на тяжко хворих пацієнтах, які добровільно погодилися на експеримент.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ відкинула голосами 270 за і 151 проти, додаткову пропозицію Адміністрації президента Рональда Реґена, щоб допустити до публічного шкільництва студії з Біблії і дозволити студентам користуватися шкільними приміщеннями для релігійних збірів. Не зважаючи на те, що за пропозицію Уряду голосувало більшість конгресменів, бракувало ще 11 голосів для прийняття цього законопроєкту, який мусів отримати дві третіх усіх присутніх конгресменів. Тим самим Палата Репрезентантів, яку контролюють демократи, це раз, іґноруючи бажання великої кількости вірних американських громадян „замкнула двері американського публічного шкільництва для Бога", — заявили прихильники допущення молитви до шкіл. Демократи, особливо ті, які голосували проти, мотивували своє рішення тим, що в ЗСА існує так багато Церков і релігійних об'єднань, які кажуть, що їхня віра є найбільш правильною, і тому Урядові і Конґресові не слід вмішуватись до цієї справи. Група прихильників молитви погрозила, що вона пригладатиметься дуже докладно до цьогорічних виборів і тоді скаже своє слово.

МАРАТ В. ҐРАМОВ, совєтський голова державного комітету для фізичної культури і спорту, він же і голова совєтського Олімпійського Комітету, у вівторок, 14-го травня у Москві підтвердив ще раз те, що вже було відоме на Заході, що СССР не змінить свого „остаточного" становища щодо відмови брати участь у Олімпійських Ігрищах в Лос Анджелесі цього літа. Пресова конференція М. Ґрамова відбулася в Москві шість днів після совєтської відмови. Цей речник СССР намагався у всьому обвинувачувати американського Президента, бо совєтам залежить на тому, щоб похоронити Рональдові Реґенові у його перевиборі на нову чотирирічну каденцію восени цього року. Ґрамов, як і його партійні зверхники, вперто повторював обвинувачення, що ЗСА не зможе й не хоче ґарантувати безпеки совєтським і сателітним спортовцям на Олімпіяді, та звинувачував теперішню республіканську Адміністрацію в усіляких інших „гріхах" проти СССР.

У наступному числі Українського Тижневика:

In The Weekly, May 20:

* Soviets ban pre-paid packages from the West.
* Myron Kuropas appointed board vice chairman of National Center for Urban Ethnic Affairs.
* Story and photos from Saskatoon's Vesna '84 festival.
* Plus, Dissident sketch, Sounds and views, and all our regular features.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неприємна демагогія

Демократія, яка визнає принципи свободи слова і друку та суперництво в торгівлі — відкрила широко двері також для демагогії, яка особливо проявляється під час кожних виборів. Сприяє їй також сенсаціоналізм американської преси (радіо і телевізії), — сприяє їй і політичний примітивізм широких кіл суспільства. Але коли свобода слова не дозволяє, щоб у затемненій залі кінотеатру крикнути „горить!" — то для пропаґандивної демагогії нема гамульців. Очевидно, американці вже привикли, що під час правиборів і перед самими виборами кандидати говорять речі, що їх не треба брати надто поважно. Все ж, неприємно читати, як безскрупульно і безкритично поводяться деякі претенденти на найвищий пост в американській великодержаві. З усіх восьми демократичних кандидатів найпристойніше поводився сенатор Джан Ґлен, колишній астронавт, який признавав, що він „найправіший" з усіх його демократичних побратимів-суперників. Залишилися тільки три і один одного переліцитовують в обіцянках виборцям та демагогічних закидах на адресу Роналда Реґена.

Як може, наприклад, колишній віцепрезидент Волтер Мондейл зважитись на таку фразу, що, мовляв, „президент Реґен ставиться до Америки, як до великої джунґлі"? Або, як можна закидати Роналдові Реґенові „загрозливу для миру закордонну політику" (супроти СССР і в Центральній Америці), коли відомо, що всі війни, що їх Америка вела в цьому сторіччі йшли саме тільки за демократичних президентів — Вілсона, Рузвелта, Трумана і Джансона. Щоб приподобатися еспаномовним виборцям — Мондейл і Гарт заявляються проти законопроєкту, який забороняє затруднювати нелеґально прибулих до ЗСА осіб. Уряд зголосив цей законопроєкт, коли стверджено, що підприємці, особливо в одяговому промислі, на плянтаціях і фармах — страшенне використовують нелеґальних мешканців ЗСА, винагороджуючи їх нижче законного мінімуму та вимагаючи працювати в нестерпних умовинах. Де ж тут „права людини", про які деклямують демократи? Або: якою неприємною демагогією користуються всі три демократичні кандидати, забігаючи за голоси жінок!

Люди знають, що кандидат на президента ЗСА стає цілком іншою людиною, коли здійснюється його мрія і він стає президентом. Тоді показується, він просто не всилі виконати всі свої передвиборчі обіцянки і що інтерес великодержави, яку він, президент, очолює, вимагає чогось зовсім іншого, як це він заповідав, стараючись дістати якнайбільше голосів у виборах. Кандидати на президента тримаються макіявеллівської засади, що „ціль освячує засоби", — і тому між тими їх засобами є також дуже погана демагогія.

Коли ми, українські поселенці у діяспорі, зокрема в З'єднаних Стейтах Америки маємо вчитися всього того доброго, що показує нам демократія, то вистерігаймося того злого, що належить до „другої сторони демократичної медалі": не наслідуймо демагогії, як засобу для осягнення цілі. Бо українською ціллю є відзискання втраченої, загарбаної ворогами державницької волі. А для відзискання втраченої державности України потрібна саме перемога правди, а не демагогія, яка часто орудує неправдою.

ДВА НАЙВИЗНАЧНІШІ кубинці, які керували справами на острові Ґренада перед звільненням цієї острівної країни від прокомуністичного й прокубинського уряду Америкою останньої осени, — зникли цілковито з обрію на Кубі, після повороту туди. Ані Юліян Торрез Різо, тоді кубинський амбасадор до Ґренади, ані полковник Педро Тортольо Комас, якого послав Фідель Кастро в Ґренаду відразу перед американською виправою туди для того, щоб він керував „обороною" острова від „агресії" з боку ЗСА, очоливши вісім сотень кубинських „будівельних робітників", що будували тут летовище, не показуються прилюдно на будь-яких державних імпрезах останні місяці в Гавані, — кажуть західні дипломати які служать у столиці Куби.

ДЖЕЙМС ГАРПЕР, який признався до шпигунства в користь Польщі й інших держав комуністичного бльоку, був засуджений в понеділок, 14-го травня ц.р., на доживотну тюрму федеральним суддею у Сан Франсіско. Суддя Самюел Конті назвав Гарпера „зрадником своєї країни", бо він не займався шпигунством з політичних мотивів, а виключно для наживи. Дж. Гарпер, 50-річний колишній вояк американської морської піхоти, може числити на звільнення під наглядом за приблизно 10 років примірної поведінки у в'язниці. Згідно з федеральними законами він може бути цілковито звільнений з тюрми за 30 років. Гарпер передав комуністичним державам багато засекречених матеріялів про великі ракети типу МХ та інші пляни і отримав за це 250,000 долярів.

Михайло Кучер

ПОЛЬСЬКА МОЛОДЬ ПОВАЖНО ХВОРІЄ

У вісімдесяти відсотків польських студентів — зіпсуті зуби, які вимагають лікування і пльомбовання. Сім відсотків студентів мають хронічні хвороби. Велика частина студентів — психічно ненормальна. В академічному 1980/81 році лікувалося 1,825 студентів, що складало 6.3 відсотка загальної кількости. У великих університетських містах на 1,000 студентів — 282 особи нервово хворі.

Існують так звані студентські хвороби, які молоді люди набувають в урядових університетських харчівнях — хвороби кишок і шлунку. Тільки 10 відсотків студентів лікується на сухоти, на високе тиснення крови 6 відсотків. Далі йдуть хвороби нирок.

В академічному 1980-81 році студенти отримали 5,295 здоровельних відпусток, себто 1,8 відсотка цілої студіюючої молоді. В деяких університетах відсоток психічно хворої молоді сягає 8 відсотків. Університетська влада легко дає студентам задовільні відпустки, психічно хворим студентам — 23,8 відсотка.

Державна служба здоров'я опікується 290,000 студіюючої молоді. На захворіння молоді „допомагають" незвичайно погані мешканеві умови так у гуртожитках (інтернатах), як і вдома у батьків. Незвичайно поганий транспорт виснажує молоді погано відживлені організми.

У менших містах здоровельна опіка молоді не гірша як у великих. Але й у Варшаві при вулиці Мохнацького у шпиталі немає очного відділу із-за браку відповідного приміщення. У Бидгощу студенти взагалі не мають куди звернутись із своїми хворобами. У варшавському академічному шпиталі операційна заля стоїть без ужитку. Згідно з офіційним повідомленням, для її урухомлення „нема відповідних умов". У шпиталях Кракова рентґенові апарати дуже старі і часто ломляться. Фотографії легенів отримуються мрячні, невиразні.

Польща відчуває все більший брак ліків. Якщо такі є, то вони походять з пожертв із Заходу. Не вистачає лікарів і медичних сестер. Буває, що на одного лікаря припадає 1,900 пацієнтів. У Ґданську один лікар опікується 4,532 пацієнтами. Це теж подають урядові повідомлення. У Вроцлаві на одного інтерніста припадає 3,000 хворих.

На переломі 1980/81 року в середньому на одного лікаря припадало 6,382 студентів; пересічно в державі 4,000-5,000. Того ж періоду працювала 1,201 медична сестра.

Бувають випадки, що лікарі відмовляються лікувати молодь. Причини — неможливі умовини, щоб нормально працювати, а прикро дивитися як без допомоги гине молода людина.

Щоб якось зарадити лихові ректори університетів дають нагороди лікарям у висоті двох-трьох тисяч золотих. Але звичайно грошей бракує. Голоси преси, які алярмують владу, залишаються без відповіді.

До 1-го березня ц. р. у Варшаві захворіло на грипу 267,000 осіб. Одного тільки дня, 5-го березня, захворіло 23,500 мешканців, з того 10,700 дітей.

І зовсім не дивно, що якщо за мешканням треба в черзі вичікувати тридцять років, то легко можна від цього психічно захворіти. Згідно з урядовим повідомленням, таке у Варшаві трапляється.

І подумати, що в 1979 році на особу припадало три літри споживання алькоголю. 1983 року — пересічно — ця кількість сягнула до дев'яти літрів на особу. Щоденно по фабриках 100,000 робітників впивається алькоголем, буває, що вони падають непритомними при варстатах праці. Що вже й казати про втрати, які обраховується на десять більйонів золотих.

Юрій Р. Рибак

ПИШУТЬ ПАСТИРСЬКИЙ ЛИСТ

День 15-го травня 1891 року став переломовою хвилиною Католицької Церкви у відношенні до соціяльних питань. У тому ж дні Папа Лев XIII проголосив свою енцикліку п.н. „Rerum Novarum". Немає сумніву, що під її впливом і спостереженнях існуючого стану у ЗСА, молодий священик о. Джан Раєн у 1919 році приготовив був промову, яку ніколи не виголосив, бо її зміст використали американські єпископи у пастирському листі п. н. „Програма для соціяльного перебудування". Тут заторкнено широкі реформи у практиці підприємств, включаючи запевнення мінімальної заробітної платні, охорону здоров'я, забезпечення на випадок безробіття та нездібности до праці, як теж користі соціяльного забезпечення і право на організацію профспілок.

Консервативні американські працедавці, очевидно, гостро зареагували на проповані соціяльні реформи, та американський єпископ небагато на це звертав уваги. У міжчасі о. Раєн став впливовим католицьким духовником, який у 1920 році зажадав від Конґресу впровадити суворий закон охорони праці дітей. О. Раєн, який став монсеньйором, можна б сказати, був предтечею „Ню Діл" — програми президента Френклина Рузвельта, і тому його вважають неофіційним дорадником рузвельтівської адміністрації в першій каденції.

У 1931 році, цебто у сорокріччя появи „Рерум Новарум", Папа Пій XI видає енцикліку „Qvadragesimo Anno", в якій Церква зосереджує своє навчання головно на справедливій розв'язці питання праці серед поодиноких народів. Виглядає, що вслід за тим у 1975 році американські єпископи вносять заяву, жадаючи повного використання робочої сили і критикуючи оправдання високого безробіття, як єдиного засобу в поборюванні інфляції. Причину появи цієї заяви пояснюють і тим, що до часу вибору католицького президента Джана Кеннеді провідники Американської Католицької Церкви властиво не втручалися у публічні питання.

У 1981 році припало 90-річчя появи „Рерум Новарум" і тому Папа Іван Павло II видав нову енцикліку „Laborem Exercens", цебто про працю людини, де він дотеперішнє вчення Церкви примінює до модерного світу, вважаючи працю людини основним ключем у розв'язці соціяльно-економічного питання.

Здається, що під впливом папських енциклік американський єпископат бажає бути пастирем, що не тільки піклується про духове спасіння свого стада, але дбає про їхню соціяльно-економічну справедливість тут на землі. Тому і прийшла хвилина заговорити.

Осінь 1985 року може мати новий вплив Католицької Церкви не лише на американську публічну опінію, але і на законодавство, і на соціо-економічні потягнення нового уряду. У тому часі має появитися новий пастирський лист американського єпископату п. н. „Католицьке соціяльне вчення та американська економіка". Текст приготовляє комісія п'ятьох владик, а предсідником є архиєпископ Віклєнд з Мілвокі, який є одним із шестеро дітей, що їх мати-вдовиця виховала завдяки добродійній допомозі. Вже тепер можна почути голоси критиків, які вважають, що більшість — трьох владик з ліберальними поглядами — матиме замітний вплив на уклад змісту.

Головне питання залишається відкрите, а саме як далеко підуть єпископи у своїх вимогах і який тон матиме пастирський лист. Ніхто не очікує, що вони складуть акт обвинувачення капіталізмові в загальному, чи закиди на адресу американської економічної системи в подробицях. Архиєпископ Віклєнд зазначив, що американський лист буде лагідніший ніж пастирський лист канадських єпископів, які гостро заатакували вільний товарообмін. Архиєпископ теж вияснив, що обов'язком влади ЗСА не є ганити поодинокий фактор чи поодиноку групу, але брати під увагу працю, провід підприємства і державу і критично підходити до метод у робленні постанов.

І як єпископи не вважали б на вислів і зілюстрування своїх поглядів, то завжди знайдуться одиниці опозиції. І на це нема ради. Це вже є у природі самого економічного світу, де економісти чи соціологи мають різні погляди на основні соціо-економічні питання американської дійсности. І коли пастирський лист не має заміру викликати контроверсії, то вже сама проблематика є причиною реакції поодиноких груп секулярного світу.

Цей пастирський лист призначено для 55 мільйонів американських католиків. З них 40 відсотків (у 1977 році 50 відс.) здеклярували себе демократами. Щоб не викликати додаткових дискусій у виборчому 1984 році, проєкт пастирського листа оприлюднять щойно по президентських виборах.

Коли говоримо про американські пастирські листи, дозвольте згадати теж нашу Українську Католицьку Церкву в ЗСА, бо колись її опікун Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький теж писав листи до своїх вірних на соціо-економічні теми. Вправді вони відносились своєю тематикою ще до України, одначе було в них багато загальнолюдської тематики, так, що їх читали і знали, а навіть передруковували частинами наші іміґранти на поселеннях.

ЧОРНІ ПОВСТАНЦІ, які належать до екзильного Африканського національного конгресу, зробили збройний напад з ракетами й скорострілами на нафтову рафінерію, філію американської фірми „Мобіл", у південноафриканському місті-порті Дурбан в неділю, 13-го травня. У нападі загинуло сім осіб, з чого четверо були „терористами", як повідомлено зі столиці Південної Африки Йоганнесбурґу в понеділок, 14-го травня. Організація Африканський національний конгрес є найповажнішою екзильною організацією чорних, які борються за звільнення Південно-Африканської республіки „з-під білої домінації". Це вперше ця організація взяла на себе вину за вибухи в Південній Африці від часу, коли підписано перемир'я, 16-го березня цього року, поміж Південною Африкою і марксистським Мозамбіком, що дає підтримку названим чорним повстанцям. В квітні стався в цьому ж порті вибух в авті, в якому загинуло троє білих людей. Тоді ніхто не взяв на себе відповідальности за бомбування. Перед підписанням перемир'я чорні групи з Мозамбіку переходили нелегально кордон до ПАР для заворушень, а білі озброєні загони йшли у відплатні акції через кордон до Мозамбіку, щоб карати чорних за атаки. Покищо невідомо, чи ПАР поведе відплатну акцію проти цього нового „зламання перемир'я".

Степан Куропась

Д-р Маруся Бек — причинки до ювілею

Все пливе, все минає як казали греки, прийшла черга й на Марусю, прийшла черга, щоб вона і відпочила і дала змогу громаді відзначити її працю, труди і історію тих, які, діючи, не сподіваються якоїсь окремої шани, бо вважають, що вони не лише покликані, але й зобов'язані служити добрій справі. Д-р Маруся Бек — хто її не знає?

Я познайомився з Марусею Бек ще в 1933 році, коли вона приїхала до Чикаго як молода 24-річна, пристійна зі всіма чарами молодої панни дівчина, приїхала, щоб допомогти в роботі над улаштуванням Української Світової Виставки. Чикаґська громада, як звичайно, що ще й тоді була політично поділена, але рішила збудувати Український Павільйон, зібрати гроші на будову, зібрати з цілого світу експонати, які надавалися б на Українську Світову Виставку, які мали вдоволити критиків, а таких все повно, які мали подбати, щоб жовто-блакитний (а хто хоче синьо-жовтий) прапор повівав між прапорами державних націй. Праці було багато, а рук — мало. Щоб написати про все те треба окремої праці і студії.

Зорганізовано Корпорацію Українського Виставкового Комітету на чолі з головою д-ром Мирославом Сіминовичем; а я став секретарем. Побудовано павільйон за 33,000 долярів, з рестораном, сценою на концерти, виставовими залями. Павільйон треба було заповнити не лише експонатами, але й людьми, що мали нас репрезентувати, щоб вміли про нас і Україну говорити, щоб майже задармо могли (переважно даром) зорганізувати і канцелярію і штаб виставки.

На заклики секретаря і дирекції приїхали Олена Лотоцька, голова Союзу Українок, Народне Мистецтво зі Львова прислало Стефанію Чижович, тепер Пушкар, живе у Філядельфії. Зі Швайцарії приїхав журналіст і літературний критик Володимир Степанківський зі Скрентону, прибув і редактор „Народної Волі" Володимир Левицький, а до них долучилася абсольвент права д-р Маруся Бек, що обняла канцелярію (бо до того часу я все писав пером) з машинкою до писання.

Та чи лише канцелярію зорганізувала Маруся Бек? Вона їздила на віча, вміла добре, а найважливіше розумно і змістовно говорити, вміла запалити людей, щоби складали гроші на виставку. Це приходилося тяжко, бо ми починали з нічим, а тоді панувала в Америці депресія і треба було подвійно добре загрівати людей до збірок, бо безробітні могли складати лепти, а не фонди. Свою функцію для Української Світової Виставки в Чикаго д-р Маруся Бек виконала блискучо.

Після закінчення цієї виставки всі розїхалися, а на моїй голові залишилася ліквідація того, що ще осталося. Експонати скульптур Архипенка, за які ми заплатили 6,000 дол. асекурації, картографічні мапи Академії з Подєбрадів і експонати зі Львова і Бразилії вислано назад. Павільйон купив фармер з Ю-Клер Мишиген Прокопчук і поставив з нього шопу-барню. Контракт площі був такий, що всю цементову площу треба було викопати і вивезти грузи. Цю службу зробив Стрілецький Гурток ч. 6 Маруся Бек виїхала до Дітройту і зробила там як адвокат добру кар'єру. Крім неї ще інші панни Емілія Запорожець і Олеськів-Вокер пішли за покликом свого серця до Дітройту, де одружилися.

Емілія Запорожець сьогодні є головою Громадського комітету для відзначення ювілею д-р Марусі Бек, завершенням якого буде бенкет, що відбудеться у Дітройті, Миш. в неділю, 17-го червня ц. р.

Цих кілька слів — причинок до праці ювілятки в Українській Світовій Виставці в 1933 році — я подав як один з фраґментів із спогадів ще юних днів.

Конвенція СУА — не тільки для Союзянок

Конвенція СУА, що відбуватиметься від 26-го до 28-го травня ц. р. в готелі Ґранд Гаят при Парк авеню і 42-ій вул. буде цікавою не тільки для членок, але також для ширшого громадянства. Тут хочемо звернути увагу на декілька доповідей і панелів, якими варто поцікавитися і на які запрошуємо нашу громаду. Одночасно також запрошуємо громаду і тому, щоб своєю присутністю на товариських зустрічах відзначила працю тих жінок, що заслужилися громаді не тільки своєю працею в СУА, але теж і тим, що вони часто і поза рамками СУА своїми професійними успіхами приносять нам усім шану і признання не-українців.

І так в суботу, 26-го травня, о годині 1-ій по полудні відбудеться спільний полуденок, на якому представлять заслужених членок СУА, що їх XX Конвенція нагородила почесним членством, а також будуть відзначені окремі Відділи СУА за їх жертвенну працю для організації. Після полуденку о годині 2:30 будемо мати змогу прислухатися цікавій доповіді д-р Марти Богачевської-Хомяк про „Українську жінку вчора і сьогодні" і панелеві про „Український Музей і його майбутнє", а по вечері о годині 7:30 відвідати Український Музей і його фотографічну виставку „Історія Української Іміґрації в Америці" — збереження культурної спадщини".

У неділю, 27-го по нарадах різних комісій відбудеться Святочний полуденок в готелі о год. 2-ій по полудні, під час якого відзначать молодих жінок за їхні непересічні професійні успіхи, а також відзначать Відділи, що стали меценатами Музею. У мистецькій частині виступить вокальний ансамбль хору

Закінчення на ст. 4

Н. Н.

25-ЛІТТЯ АНСАМБЛЮ „ШУМКА"

I.

Нема де правди діти, в сучасну пору модерна Канада оцінює артистичну здібність. Понад всі наші культурні надбання український танець в цей час є найбільш популярний. Розсліди в Альберті 1983 року, виконані Кім Нагачевською, показують дуже цікаві числа: у самій Альберті є 79 груп, які начислюють понад 4,500 учнів, 30 відсотків яких є хлопці. Разом їх бюджети виносять понад 1,000,000 дол. Цього року самі члени „Шумки" є вчителями 1,200 студентів. Це похвальний стан, але де наша українська мова, література, історія, музика? Українське суспільство мусить звернути увагу на всю нашу культуру. Як провідники багатокультурности, ми маємо обов'язок подбати про високий рівень всієї нашої культури.

З нагоди 25-го ювілею „Шумки", ансамбль, який започаткував Мирослав Куць в Едмонтоні, відсвяттував річницю концертами в Калґарі 12-го лютого ц. р.; у Вінніпеґу 26-го лютого; у Торонто 2-го і 3-го березня; у Ванкувері 18-го березня; у Саскатуні 25-го березня і в Едмонтоні 5-го, 6-го та 7-го квітня.

Історія „Шумки" показує, що її члени ніколи не забули свою первісну постанову: „Зберігати, розвивати й удосконалювати український народний танок". 25 років тому, коли було коло 20-ти танцюристів, вони мусіли відігравати подвійні ролі: бути танцюристами і також членами організаційної управи, бо вони все були самостійні, без старшої опіки. Єдиний раз, коли вони покликались на допомогу, це було перед „Експо 67", коли під головством бл. п. Миколи Крайчого Батьківський комітет допоміг тоді зібрати 18,000 дол. на подорож „Шумки" до Монреалю. З огляду на те, що юнаки бажали цієї незалежности, між ними зросла велика душевна близькість, організаційна відповідальність і дисципліна, наприклад, учащати на проби три рази на тиждень цілих два роки перед ювілейним концертом. Кожний член цієї установи зобов'язався до цієї дисципліни і дуже часто присвячував себе надмірно. Все це безкоштовно, бо жадному танцюристові не платиться — все роблять вони для особистого душевного задоволення та для успіху організації. Цікаво також, що в цій організації одиниці відіграють свої ролі, але організація, а не одиниці, жнуть успіхи цієї праці. Цим способом була також нагода для здібніших вибиватися на провідництво. Тому і надалі панує той дух стислости та дисципліни, коли колишні члени (алюмни) приїжджають зі всіх клітин Канади відсвяткувати 25-літній ювілей „Шумки" та дати належне признання сучасним членам. З малих початків „Шумка" розвивалася виступами по провінціях Альберти, Саскачевану та Манітоби, спочатку лише для українського суспільства, а згодом для канадців взагалі, завжди з похвальною критикою у часописах.

Між визначними виступами „Шумки" слід відмітити Експо '67 у Монреалі, коли перший раз артисти відчули хвилювання гучних оплесків тисячі глядачів, які викликали їх ще і ще раз на сцену. У 1969 році, коли „Шумка" виступала на світовому (народному) фестивалі у Тунісі, Африці, як представники Канади, це теж була незабутня подія у житті організації та її учасників.

„Шумка створила свою історію виступами: на Світовій виставці у Спокен, Вашінґтон 1974; у Японії 1976 і 1977; „Дон Го Шов" у Гаваях серпень 1977; в Оттаві, 1-го липня 1977 і 1978; для королеви Єлисавети II в Едмонтоні 1-го серпня 1978; на відкритті „XI Комонвелт Геймс" в Едмонтоні 3-го серпня 1978; концертове турне в лютому-березні 1979 в Едмонтоні, Калґарі, Саскатуні, Вінніпеґу, Гамілтоні та Дітройті; вистава на „Калґарі Стемпід" на протязі десятьох днів, від 3-го до 13-го липня 1980; на запрошення Едмонтонської симфонічної оркестри виступи 1980, 1981, 1982; для Президента і пані Реґен в Оттаві 1981; концертове турне, лютий-березень 1982 до Торонто, Гамільтону, Ванкуверу, Калґарі й Едмонтону; для королеви Єлисавети II в Оттаві в квітні 1982; Міжнародний „Ківанис" з'їзд у Мінніаполісі 1982; на запрошення Калґарської Філармонічної оркестри виступ в грудні 1982; Гонґ Конґ — на міжнародному фестивалі в лютому 1983 і відсвяткування 25-го ювілею в лютому, березні та квітні 1984.

На протязі свого існування, „Шумка" виступала також на телевізійних станціях та видала дві платівки української танцювальної музики.

Танцювальні організації, чи балет, чи етнічні, які стараються доказати високий мистецький рівень, звертають велику увагу на музику, яка підвищує якість їх виступів. Від 1968 року „Шумка" щаслива, що один з її перших танцюристів зацікавився музикою. Це — Євген Звоздецький, обдарований музичними талантами, яких він не жаліє посвячувати для „Шумки" чи взагалі для української спільноти в Канаді. Поза його природними здібностями, він також закінчив музичні студії в Альбертському університеті, які додали йому потрібну теорію для композиції та оркестрування. Його особистий сприятливий, привабливий та симпатичний характер допомагає в праці з танцюристами, режисерами, хореографами та членами симфонічної оркестри. Як музичний директор, він тяжко працює й від інших сподівається не менше зусилля, щоб досягти найвищого рівня мистецтва в виступах.

Музичні розсліди й композиція для головного виступу „Шумки" починаються два роки раніше. Сотні мелодій перевіряється для головної та допомагаючої тематики. Музика мусить додати звуком те, що око бачить, та підсилити думку, яку хореограф старається передати глядачам. Багато уваги звертається на динаміку, акценти, фрази й тембр, модуляцію, реєстрацію та вибір інструментів, щоб завершити найдрібніші деталі.

Відбуваються різні засідання та переговори з хореографами й танцюристами, різні спроби. Треба звернути увагу на сцену, світла, строї, число танцюристів, характер дії, настрій, географічне положення дії, традиційні інструменти, зміни темпо і т. д. Типовий виступ „Шумки" може мати 300 відмінних темпів.

(Продовження буде)

СПРАВА ЛІКУВАННЯ подружжя Сахарових, а особливо Єлени Боннер, є далі предметом протестних листів та критики. 36 членів Академії Наук ЗСА підписали телеграму до Константина Черненка з вимогою дати Сахаровим можливість лікування там, де вони бажають.

НА ЗАХИСТ АКАДЕМІКА АНДРІЯ САХАРОВА

21-го травня — день народження АНДРІЯ ДМИТРОВИЧА САХАРОВА і 20-ий день його голодівки. У цей день відбудеться МОЛЕБЕНЬ за здоров'я Сахарова і його дружини Єлени Боннер та демонстрація з вимогою відпустити їх з Ґорьківської неволі до вільного світу.

ДЕМОНСТРАЦІЯ відбудеться від 12 до 2-ої год. дня біля совєтської місії (ріг Третьої Авеню і 67-ої вулиці), Ню Йорк, Н. Й.

МОЛЕБЕНЬ — о 2-ій год. дня в церкві Христа Спасителя (340 Схід 71-ша вул. — між Першою і Другою Авеню).

Закликаємо українську громаду Ню Йорку і околиці взяти якнайширшу участь в обороні академіка Сахарова.

Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи

ПЛАСТОВІ ВИХОВНІ ТАБОРИ

для НОВАЧОК, НОВАКІВ, ЮНАЧОК, ЮНАКІВ

відбудуться

на БОБРІВЦІ

від 7-го до 28-го липня 1984 р.

- Реєстраційна оплата — $20 від таборовика (незворотна)
- Таборова оплата — $240 від учасника за 3 тижні.

Коли голосяться більше з тієї самої родини: 10% менше з таборової оплати за кожну дитину після першої.
Наприклад: 1-ша дитина — $240 + $20 = $260
2-га дитина — $216 + $20 = $236

- Просимо висилати зголошення разом з реєстраційною оплатою до **31 травня** на адресу:

MR. IHOR RUDKO
386 Old Colchester Rd. • Amston, Ct. 06231

Посвятили...

Закінчення зі ст. 1.

комітету, канцлер о. М. Канаван і парох о. Ю. Маркевич. Ниткою перепліталися у їхніх словах радість з будови нової церкви в українському стилі, бажання щоби новий Великдень 1985 року стрічати вже в новій церкві, заклик до співпраці і жертвенности усіх парафіян в тому ділі і надія, що новий храм стане символом відродження церковного життя в Балтиморі. Присутні із видимим вдоволенням прийняли заяву д-ра Кострубяка, що всі цінноці перших імігрантів, що їх вони придбали до теперішньої церкви, будуть збережені і перенесені до нової церкви. Усіх теж щиро вітала присутня на залі представниця американського політичного світу, Гелен Деліч Бентлі, яка є сербського походження і зараз кандидує до Конгресу ЗСА. Спеціяльним „Многая Літа" ціла заля щиро вітала свого пароха о. Ю. Маркевича, виявляючи йому вдячність за його віддану працю для збудування нового парафіяльного центру, що складатиметься з церкви, залі, катехістичного осередку і резиденції для пароха.

Після бенкету слідувала забава, до якої приграавала місцева оркестра „Дніпро".

З радістю і новими надіями розходилися усі пізно вечором домів, свідомі того, що балтиморська католицька парафія св. Михаїла почала писати нову сторінку своєї історії.

ЛУЧІЯНО ПАВАРОТТІ, соліст Метрополітальної опери в Ню Йорку, „має велике серце і великий голос", — кажуть британці, особливо лондонці, які мають тепер нагоду насолоджуватись його співом. Минулої неділі, 13-го травня, Паваротті пожертвував 100,000 долярів на відновлення лондонського оперного театру. Він виступив також безплатно в Королівському оперному театрі з концертом, на якому були присутні принц Чарлз і принцеса Діяна та інші члени королівської родини. Запитаний телефонічно з Ню Йорку чи він надіється на успіх опери „Аїда" в Лондоні, яка є там дуже популярна, Л Паваротті зі скромности відповів: „Ні, ні, це не я, а диригент Зубін Мета причинився до успіху опери".

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ закордонних зв'язків відклала більшістю голосів номінацію Лезлі Ленковского на заступника керівника Інформаційної агенції З'єднаних Стейтів Америки. Ленковскі був замішаний в контроверсійну справу виготовлення „чорного списку" ліберальних політиків і журналістів, які мали бути вилучені з поїздок за кордон. Проти цієї номінації голосувало 11 сенаторів, за тільки 6. Кореспонденти відмічують, що керівник названої агенції Черлз Вик, проти якого виступають численні законодавці, допустився багатьох помилок, які вимагають докладного слідства.

ЛУЇС ФАРРАКАН, ЛІДЕР чорних ісламців, заявив кореспондентам, що у випадку, коли б на негритянського проповідника і кандидата на президента Джессі Джексона був виконаний атентат, то треба сподіватися дуже рішучої „чорної реакції" на вулицях міст в багатьох стейтах ЗСА". Фарракан звернув увагу журналістам, що „деякі жидівські радикальні елементи" погрожували свого часу Дж. Джексонові, який, на думку Фарракана, „є вибранцем самого Бога і Божа рука охороняє його і провадить у вибраному напрямі". Обидва — Джексон і Фарракан — свого часу заявляли і признавались до погроз зі сторони Жидівської ліги оборони.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ Стевен Б. Шмідт вніс протест до комісії прав людини, Організації Американських Держав, що уряд Коста Ріки нарушив свободу преси, засуджуючи його за те, що він там писав у пресі без дозволу на працю. С. Шмідт жив десять років у Коста Ріці, але виїхав, коли його засудили на три місяці ув'язнення за те, що він писав до місцевої преси, не маючи на це ліцензії. Ліцензію однак можуть одержати в Коста Ріці лише ті журналісти, які належать до тамошнього товариства журналістів та закінчили університет у Коста Ріці.

У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ прослідкують тепер таємничу смерть англійського банкіра, що репрезентував у Москві Мідленд Бенк з Лондону. Минулого літа він кинувся з вікна свого помешкання у Москві, що було на 11-му поверсі, та згинув на місці. Тепер його дружина Людмила, росіянка з походження зізнала, що її покійний чоловік мав зв'язки з розвідкою так совєтською, як і британською і що совєтська розвідка ще у 1973 році, як вони не були подружжям, пробувала завербувати її, як посередника до її майбутнього чоловіка.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джордж Буш закінчив свої офіційні відвідини в Індії, під час яких закликав до тіснішої співпраці між Індією і Пакистаном. У пресовій конференції він боронив американську мілітарну допомогу для Пакистану, висловлюючи надію, що Пакистан буде заступати демократичні засади та що продаж зброї Пакистанові в ніякому випадку не пошкодить інтересам Індії. Як відомо, Індіра Ґанді та її уряд часто висловлювали свої стурбовання, що ЗСА продають зброю Пакистанові, з яким Індія ворогує.

Українці Трентону помагають братам у Бразилії

Філядельфія (О. Татомир). — Клітина ЗУАДК-у в Трентоні, Н.Дж., під проводом відомого громадянина Андрія Галайдіди та з допомогою мужів довір'я Івана Стрижаківського, Осипа Яскіра й Осипа Куця зібрала в двох місцевих українських парафіях поважнішу грошову суму та велику кількість одягів і взуття на „Писанку для ЗУАДК-у", в цілості призначену потерпілим від повені українцям у Бразилії.

Католицька парафія св. Йосафата зложила 460 дол. та 40 пачок одягу і взуття, а православна парафія св. Юрія Переможця — 75 дол. та 60 пачок.

Заходами членів клітини та з безінтересовною допомогою інж. Миколи Веремієнка пачки перевезено двома вантажними автомашинами до централі ЗУАДК-у у Філядельфії.

До успіху збірки причинилося те, що настоятелі церков о. митрат д-р Василь Макух і митрофорний протоієрей о. Микола Галета під час Богослужби заохочували вірних до пожертв на потребуючих у Бразилії.

Українці Трентону та околиць своєю великою жертвенністю стали будуючим прикладом для українського громадянства на поселеннях.

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію, в суботу, 26-го травня 1984 р., о год. 10-ій ранку, в УПЦеркві Всіх Святих, в Ню Йорку,
за Блаженної Пам'яті:

ЮЛІЮ ДЕЦИК — **ДМИТРА ОНИЩАКА**
МИХАЙЛА ДУДРУ — **АННУ ПАХНИЧ**
ПЕСЮ КОВАЛІВУ — **д-ра АНТОНА СЛИЖА**
ВАСИЛЯ ТИМЧУКА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Замість квітів на могилу

професора, бл. п. ІВАНА ЛИСЯКА РУДНИЦЬКОГО

ІНСТИТУТ ЛИПИНСЬКОГО у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ отримав на ту ціль датки від свого Членства та Прихильників, покищо на суму 3,110.00 ам. долярів. На цю суму склалися такі датки:

ПО 250.00 ДОЛ. — С. і Л. Беї (Дітройт), А. і Й. Біловуси (Ст. Пітерсбурґ, Фла.), О. і С. Душенки (Баффало), Е. Зиблікевич, стар. (Філядельфія), Н. і Б. Ковалі (Гартсдейл, Н. Й.), Л. і В. Кострубяки (Філядельфія), В. Лотоцький (Ардмор, Па.);
ПО 100.00 ДОЛ. — о. В. Базілевський (Байсайд, Н. Й.), І. і В. Медухи (Філядельфія), М. Небоженко (Дітройт), Л. і Р. Процики (Вестфілд, Н. Дж.);
ПО 50.00 ДОЛ. — Р. і Д. Богачевські (МкЛін, Вірдж.), А. Деркач (Дітройт), М. Дзвінка (Ню Йорк), М. і Р. Залуцькі (Чикаґо), С. і Е. Зиблікевичі, мол. (Марльтон, Н. Дж.), І. і Ю. Ковалі (Ню Йорк), О. і І. Коровицькі (Сомерсет, Н. Дж.), І. Мула (Чикаґо), Л. і М. Онуферки (Філядельфія), Х. і Я. Пеленські (Філядельфія), Р. і В. Пилипи (Гартсдейл, Н. Й.), В. Рудко (Ню Гейвен, Конн.), „Самопоміч" — Кредитівка (Філядельфія), І. Татарин (Дітройт), М. і Р. Хомяки (МкЛін, Вірджж.);
ПО 25.00 ДОЛ. — В. Кліш (Філядельфія), Д. Кузик (Трентон, Н. Дж.), М. і С. Мартюки (Джерзі Сиґі), В. Пушкар (Філядельфія), Т. Цісик (Філядельфія);
ПО 20.00 ДОЛ. — І. і Л. Кушнірі (Філядельфія), О. Никифоряк (Дітройт), Н. Туркевич (Дітройт);
ПО 15.00 ДОЛ. — Ол. Татомир (Левіттовн, Па.);
ПО 10.00 ДОЛ. — І. Петик (Філядельфія).

ДИРЕКЦІЯ ІНСТИТУТУ ЛИПИНСЬКОГО У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ДЯКУЄ УСІМ НАЗВАНИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЗА ВИЯВИ СПІВЧУТТЯ І ЗА ПОЖЕРТВИ.

Світова Федерація Українських Лікарських Товариств
в співпраці з
Українським Лікарським Товариством Північної Америки
запрошує всіх на

ПЕРШУ СВІТОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

яка відбудеться
в Мюнхені від 9-го до 17-го вересня 1984 року
опісля
ПРОГУЛЬКА НА ГРЕЦЬКІ ОСТРОВИ І ТУРЕЧЧИНУ
кораблем **СТЕЛЛА СОЛАРІС** *або по* **ІТАЛІЇ**

По дальші інформації, прошу звертатися до:
МАРТА ФЕДОРІВ
1290 Highland Court, Allentown, Pa. 18103
По 9-ій годині вечером на телефон **(215) 437-6982**

ДЕСЯТИЙ З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ Українського Народного Союзу

відбудеться
на Союзівці в Кергонксоні, Н. Й.
в днях 10-го до 15-го червня 1984 р.
З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

Неділя, 10-го червня:
Год. 2-га — Реєстрація
Год. 6-та — Привітальна вечеря.

Понеділок, 11-го червня
Год. 10-та — Служба Божа в наміренні живих і померлих членів Об'єднання
Год. 11:30 — Відкриття З'їзду — Інж. СТЕПАН КУРОПАСЬ
Схвалення програми З'їзду
Вибір Президої і Комісій
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Відчитання і прийняття протоколу з Дев'ятого З'їзду
Звіти Управи і Контрольної Комісії
Доповідь о. д-ра БОГДАНА ВОЛОШИНА: Сучасний стан Української Католицької Церкви
Год. 6-та — Вечеря
Год. 8-ма — Прозірки інж. М. ПЕЖАНСЬКОГО

Вівторок, 12-го червня
Год. 10-та — Дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі
Доповідь д-ра МИКОЛИ ЦЕНКА: Українська родина
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Зустріч з Президентом УНС д-ром ІВАНОМ ФЛИСОМ
Год. 4:30 — Інформаційні доповіді про проєкти домів для старших віком на Фльориді. Доповідають: СТЕПАН КОВАЛЬЧУК і БОГДАН ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ
Год. 6-та — Вечеря
Год. 8-ма — Висвітлення фільму

Середа, 13-го червня
Год. 9-та — Прогулька автобусом до Українського Гантеру

Четвер, 14-го червня
Год. 10-та — Вільні внески
Вибір нових керівних органів
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Зустріч з членами Клюбу Сеньйорів з Ню Йорку під проводом д-ра РОМАНА ОСІНЧУКА
Доповідь ЛІДІЇ САВОЙКИ: Сеньйори й урядові чинники
Год. 6-та — Бенкет з мистецькою програмою
Забава з танцями при звуках оркестри БОГДАНА ГІРНЯКА

П'ятниця, 15-го червня
Год. 10-та — Підсумки нарад
Схвалення резолюцій
Закриття З'їзду
Год. 12-та — Прощальний обід

XX КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ НЬЮ-ЙОРК, Н.Й.

26-ГО — 28-ГО ТРАВНЯ 1984 Р.

ПРОГРАМА

СУБОТА, 26 ТРАВНЯ

год. 10:00 рано
1 Привіт — **Олександра Кіршак**, голова Конвенційного Комітету.
2 Відкриття XX Конвенції — **Іванна Рожанковська**, голова СУА.
3 Звіт Реєстраційної Комісії і ствердження правосильности Конвенції
4 Покликання почесної президії
5 Прийняття порядку нарад.
6 Вибір ділової президії.
7 Вибір Комісії для провірення протоколу XIX Конвенції
8 Слово голови СУА — **Іванни Рожанковської.**
9 Фінансовий звіт.
10 Звіт Контрольної Комісії.
11 Запити до звітів Головної Управи СУА і дискусія.
12 Прийняття звітів Головної Управи СУА.
13 Надання почесного членства.

год. 1:00 по пол. — СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК

год. 2:30 по пол.
14 ДОПОВІДІ:
д-р Марта Богачевська-Хом'як — "Українська жінка вчора і сьогодні".
д-р Іванна Ратич — "Фінанси СУА"
15 ПАНЕЛЬ: Український Музей і його майбутнє.

год. 6:30 по пол.
16 ЗАКРИТТЯ НАРАД.

год. 7:30 по пол. — ВІДВІДИНИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

НЕДІЛЯ, 27 ТРАВНЯ

год. 7:30 рано — БОГОСЛУЖЕННЯ
год. 9:00—11:00
17 Комісія членства, Комісія пресова.
год. 11:00—1:00 по пол.
18 Комісія зв'язків, Комісія виховна.
год. 2:00 по пол. — СВЯТОЧНИЙ ПОЛУДЕНОК
год. 4:30 по пол.
19 ПАНЕЛЬ ЖІНОЧОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
год. 7:00—8:00 веч. — ПЕРЕРВА НА ВЕЧЕРЮ
год. 8:00—10:00 веч.
20 Статутова Комісія, Конференція двомовних Відділів

ПОНЕДІЛОК, 28 ТРАВНЯ

год. 8:00—9:30 рано
21 Комісія суспільної опіки, Комісія для справ культури.
год. 9:30 рано
22 **Д-р Зеновія Сохор** — "Сучасні зміни в СССР і проблема національностей"
год. 11:00 рано
23 Прийняття протоколу XIX Конвенції.
24 Схвалення поправок до статуту.
25 Звіт Номінаційної Комісії і вибір Головної Управи і Контрольної Комісії СУА.
26 Схвалення висоти вкладок.

год. 1:00—2:00 по пол. — ПЕРЕРВА НА ПОЛУДЕНОК

год. 2:00 по пол.
27 Звіти Комісій.
28. Схвалення резолюцій.
29. Внески й запити.
30. Закриття Конвенції

год. 5:00 по пол. — ЗАСІДАННЯ НОВОВИБРАНОЇ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ

З великим смутком сповіщаємо Родину, Друзів і Знайомих, що дня 16-го травня 1984 року, на 91-му році життя, упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий ТАТО, ДІДО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

Володимир Сас-Яворський

б. член Дирекції „Народної Торгівлі" у Львові.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 18-го травня 1984 р., о 8-ій год. веч. в похоронному заведенню Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го травня 1984 р., о 9-ій год. ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а звідтіля на цвинтар св. Ґертруди, Кольонія, Н. Дж.

Глибокою жалобою сповиті:

син — ЯРОСЛАВ з дружиною ІРИНОЮ
сестри:
АННА ГОРНИКЕВИЧ зі синами ОЛЕГОМ та ТЕОФІЛЕМ і їх родинами
СОФІЯ ГАВРИЛИШИН з сином БОГДАНОМ
внуки:
МАРУСЯ з мужем ЯРОСЛАВОМ КОЛОДІЄМ
ЮРКО
та ближча і дальша Родина в Україні, Европі, ЗСА і Канаді

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 15-го травня 1984 року на 98-му році життя, по короткій недузі в шпиталі Йорк в Ню Йорку, з Волі Всевишнього відійшов до Вічности,
наш Улюблений і Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУНЬО і ПРАДІДУНЬО

бл. п.

АНДРІЙ ЧЕПАК

народжений 13-го грудня 1886 р. у селі Ремезівці пов. Золочів, Західня Україна.

ПАРАСТАС буде відправлений у п'ятницю, 18-го травня 1984 р. у похоронному заведенню Ґрінпоньт Чапел при 930 Мангеттен Авеню, Бруклин, Н. Й., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го травня 1984 р. із церкви св. Духа при 160 Норт 5-та вул в Брукліні, Н. Й., о год. 9:30 ранком.

Горем прибиті:

син — МИХАЙЛО ЧЕПАК з дружиною
донька — ОЛЬГА з мужем
донька — СТЕФАНІЯ
невістка — АННА
внуки — ВАСИЛЬ, ДЕННІС, РОНАЛЬД, РОБЕРТ і ДЕБОРА
і п'ять ПРАВНУКІВ

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

від 1 липня до 31 грудня 1983. Включені також пожертви в пам'ять дорогих осіб „замість квітів". Пожертви на будинок музею оголошується окремо в Свободі і Нашому Житті.

20.000 дол. зі спадку бл. п. Ірени з Шухевичів Любчак;
2.700 дол. С. і д-р К. Цайнінгери;
1.600 дол. Л. і Б. Гайдучок;
по 1.000 дол.: Д. Бобеляк, М. і М. Бойчуки, д-р В. Клюфас, І. і Є. Мельники, А. Муляк-Янківський, 78-ий Відділ СУА, Самопоміч — Ню Йорк;
990 дол. М. і Б. Цимбалісті;
950 дол. І. Пуйо;
800 дол. О. Данко;
787.50 Г. Пісецька;
по 500 дол.: М. Чучман, І. і Я. Качанівські, П. і В. Кучкули, З. і В. Никифоруки, Український Народний Союз, 43-ий Відділ СУА, Кон Едісон.
300 дол. Н.Н.
по 250 дол.: А. і Р. Чорнобілі, О. Куницька, д-р М. Савлик, Український Братський Союз, Самопоміч — Джерзі Сіті, Український Спортовий Клюб — Ню Йорк, 1-ий Відділ СУА;
по 200 дол. Д. і М. Лебеді, Самопоміч — Нюарк, Самопоміч Гартфорд, 93-ий Відділ СУА;
по 150 дол.: А. і д-р Ю. Політило, д-р Р. Рак;
129 дол.: Я. і д-р Я. Панчуки;
120 дол.: А. і В. Натини;
104 дол.: М. Гук, і В. Левицька;
по 100 дол.: А. і Р. Байляки, Є. і Я. Біловуси, Л. Богдан, Л. Гіряк-Чолган, Т. Чучман, О. і Д. — М. і Т. Дурбаки, А. Федорович, Л. і В. Фіцаловичі, С. Гуфрей, А. Гувер, О. і д-р Р. Граби, М. і д-р М. Грушкевичі, д-р А. Якимів, В. Кари, д-р О. Коропей, д-р М. Козарська, О. і М. Куропасі, д-р Б. Кузьма, Л. і В. Кий, Л. і М. Лямпіки, С. Олесницька, Я. і М. Пастушенки, М. Пашковська, Г. і Р. Поритки, Л. і д-р М. Прокопи, д-р Я. Рожанковський, д-р Д. Савлик, Г. і О. Шляфери, Н. Шараневич, Т. Школьник, В. і А. Шумейки, М. Шиприкевич, д-р Є. Стецьків, С. Сімяник, О. Сидоряк, Я. і О. Томичі, А. і д-р Р. Трочини, О. Волошин, М. і С. Зубалі, Кредитівка СУМА — Йонкерс, Кредитівка — Рочестер, Українська Православна Кредитівка Ню Йорк;
94 дол.: А. і Ю. Мисаки, д-р О. Школьник;
90 дол.: З. Михалевський;
86 дол.: 91-ий Відділ СУА,
85 дол.: д-р М. Фішер-Слиж;
80 дол.: М. Мороз-Сосяк;
75 дол.: В. Нагорняк;
70 дол.: К. і Ю. Кузьмичі;
69 дол.: Я. і д-р Я. Кінаші;
65 дол.: 64-ий Відділ СУА;
по 60 дол.: О. і Ю. Мельниковичі, Н. і д-р Я. Мігайчуки, С. Темницька.
по 55 дол.: Я. і д-р М. Крижановські, Л. Крушельницька, І. і М. Мартинці;
54 дол.: Х. Ю. Навроцькі;
по 50 дол.: Т. і Б. Артимишини, М. і Л. Бахи, Я. і Я. Букачевські, Л. Бурачинська, М. Бурий, Н. Даниш, У. і В. Дячуки, д-р Б. Филипчак, О. і д-р Ю. Гної, Л. і О. Глюти, М. і М. Гірняки, Я. Гладкий, Б. і В. Гнатіви, Л. і Ю. Голюки, М. і д-р С. Гречишини, Н. і Р. Ільницькі, С. Качуба, О. і д-р Р. Керницькі, Т. і А. Кобзярі, М. і І. Колельські, І. і Р. Кострубяки, М. Кротюки, Л. і д-р Т. Крупи, М. Кузьма, О. і Ю. Кисілевські, Л. Лиман, д-р А. Мацюрак, М. Мандюк, Л. і д-р В. Мартинці, Н. і д-р Б. Масики, О. і д-р Р. Морози, В. і В. Мотики, Л. і д-р О. Оришкевичі, З. Питляр, Є. і А. Ратичі, І. і М. Середовичі, З. Шепарович, О. Суховерський, Т. Сиротюк, М. і Б. Томкові, Ю. Вертипорох, О. і Р. Воробкевичі, Я. Яросевич, Л. Закревська, Ансамбль Бандуристів „Гомін", Самопоміч — Філяделфія;
по 45 дол.: М. Карпевич, М. і В. Роговські;
44 дол.: В. Дмитрюк;
по 40 дол.: Л. Артимишин, М. Даниш, С. Марченко, Б. і М. Осадци, М. Ржепецька, М. Савицька;
36 дол.: 91-ий Відділ СУА;
по 35 дол.: М. Береза, Н. Гуран, І. Гошовська, О. Кобзяр, О. Лень, І. Мухин, Л. і В. Мриглоцькі, 89-ий Відділ СУА, Банк Биллінг Корпорейшен — Міссурі, Банк Биллінг Корпорейшен Джорджія;
по 34 дол.: М. Палідвор, М. Підгороденька;
по 30 дол.: В. Дерлиця, Х. і Ю. Ференцевичі, о. В. Грабень, О. Качала, П. і В. Книші, Я. і Я. Лабки, Л. і Р. Раковські, М. Савицька, родина Соневицьких, О. Ткачук, Т. і М. Венгриновичі, 99-ий Відділ СУА;
по 25 дол: В. Антипенко, О. і Б. Богославці, Т. Брикович, І. і М. Бучаки, Я. і Ю. Цегельські, д-р М. Цегельський, С. і І. Цьолко, В. і Л. Худовські, С. і М. Чорні, С. і І. Чорні, П. Дент, О. і Л. Дмитревичі, М. Дорошенко, І. і д-р С. Дорошаки, Д. Дудра, д-р О. Фольварків, д-р Б. Гарбовський, Н. і С. Гробельські, М. і Ю. Граби, С. і В. Гнатіви, Б. і В. Гнатківські, Х. Гуссар, І. і М. Кальби, О. Марищук-Кандель, М. Карбоняк, Л. і В. Карпенки, А. Кікцьо, П. Кісіль, О. Дж. Кин, Т. Когут, М. і д-р В. Кокорудзи, В. Корнага, З. Кост, В. Кострицький, І. і М. Коці, Н. Крупська, О. Куриляс, Л. і М. Кий, о. П. Лабінський, А. Лемеха, Л. Мартинець, М. Мартинець, А. Мартинюк, М. і С. Мартинюки, І. і В. Мойсеєнко, О. і Б. Михайлові, д-р Д. і д-р Я. Миндюки, С. і В. Неділські, А. Осадца, С. і д-р Р. Патрило, І. і Р. Павлічки, Х. і І. Плюти, Ю. Поліщук, М. і Н. Пойда, О. Прохоренко, Е. і В. Процінські, Д. Пушка, М. і В. Роговські, О. і Р. Рогози, О. Розман, Д. і В. Рудакевичі, С. Л. Салдан, М. і С. Шренко, В. Семейина, Є. і В. Шипайло, О. і В. Шиприкевичі, І. і Е. Скремети, С. Стецура, С. Шумська, Г. і В. Дзир, В. і д-р Б. Томкові, Л. і д-р Л. Трешневські, О. і А. Тритяки, Т. Венк, М. і В. Вакуловські, І. і Л. Вербицькі, О. і І. Вербовські, М. Вислоцька, Н. і Р. Загайкевичі, З. Захарчук, Н. і о. Б. Желехівські, Кредитівка „Основа" — Клівленд, УНСоюз — Відділ 40 в Ірі, Пенс.
по 24 дол.: Є. Мороз, Н. Світлична і П. Стокотельний;
по 20 дол.: В. Бакало, І. і Ю. Безушко, М. Білозор, К. і А. Буки, К. і Я. Червоняки, Р. і О. Цюки, В. Черевко, М. і Р. Данилюки, Н. і д-р Я. Дубики, Ю. Ференц, І. і Є. Галюки, М. і В. Ганкевичі, І. і О. Голинські, О. і Я. Городецькі, д-р Я. Грабович, К. Гречак, І. і Р. Грові, Є. і д-р В. Івановичі, Г. і Р. Янчишини, М. і Є. Яроші, Ю. і Р. Каценмаєри, М. Кінасевич, В. і Л. Колодчини, М. і Є. Костеки, С. Крушельницька, З. і д-р І. Кунаші, Т. і Я. Кушнірі, Г. Кузьма, д-р Х. і д-р Т. Кульмовичі, Р. Левицький, І. Лисинецька, родина Макухів, М. Мулькевич, О. Муссаковська, А. Никифоряк, О. Никифоряк, С. Олесницька, З. Онишкевич, М. і В. Панчаки, І. і Я. Парахоняки, В. і Ю. Попелі, М. і Д. Пристаї, М. Романець, Е. і В. Саляки, Д. і д-р Т. Самотулки, М. і М. Слободяни, І. і д-р Р. Слижі, Б. і В. Слижі, У. Старосольська, М. Ставнича, О. і В. Сусли, З. і В. Сидораки, І. і Я. Щербанюки, О. Вареля, Х. Воєвідка, Н. і М. Возняки, В. і Р. Запутовичі, М. Зелен.
по 19 дол.: І. Гулич, І. Новак;
по 15 дол.: М. і Г. Бакуменки, О. Борреґард, М. Голод, С. і Й. Іванчуки, І. і Я. Климів, Д. Кузик, Н. Попель, В. Салівник, С. Д. і В. Сенежаки, Л. і о. Я. Шуст, О. Трачук, З. Захарченко, Г. Заско, 89-ий Відділ СУА;
по 14 дол.: д-р В. Богданів, С. і І. Десаки, д-р І. Гребеняк, З. Кулинич, О. Рак, М. Тершаковець, Є. Тріска.
по 10 дол.: О. і Ю. Федорович-Артюшенко, Е. Балабан, С. Весоловська-Балко, д-р С. і д-р Р. Барановські, С. Барусевич, О. Карпяк-Бенцаль, Н. Біловус, М. Бойко, М. Бойко, І. і Ю. Чайківські, Л. Чайківська, Л. Цегельська, Е. Чепка, Л. і Б. Хомяки, І. Хилевська, Л. Домбчевська, В. Дучинський, С. Диба, М. Елько, Н. і Р. Гуляї, М. Галів, Д. Гарасимович, О. Гнатишак, І. Голинська, М. Горбачак, В. Грибик, І. Мудра-Гринь, Н. Липська-Качмар, Б. Калюжник, О. Калиновська, І. Кефор, М. і Я. Клюки, д-р В. Когутяк, д-р В. Комаринська, Є. Корчинська, О. Костек, О. Коваль, Б. Ковалів, З. Ковальська, О. Крайчук, М. Кравець, П. Крицький, Ю. Крижанівський, А. Кула, О. Кулинич, А. Кумферт, І. і І. Кучми, І. і П. Куриляшин, М. Куземська, Т. Кузимович, Є. Лімонченко, І. Лісікевич, Н. Лощенко, д-р У. Лоза, П. Мегик, Т. і д-р Б. Мриці, Т. Мотика, О. Миськів, С. Небошинський, І. Новоженюк, Н. і І. Олексин, А. Олійник, Л. і Р. Олійники, Х. Панчук, О. Парубчак, Е. і Е. Павліши, І. Пелех, Н. Перфецька, Х. і Б. Певні, О. Поритко, М. Горбава-Пришляк, О. Раковська, Р. Ріпецька, О. і В. Роговські, Е. Рокіський, М. і М. Ромахи, К. і Я. Росали, І. і С. Рожанковські, І. і М. Руснаки, Я. Салук, Н. Самокіш, д-р О. Сацюк, М. Савчак, М. Савицька, М. Семянчук, В. Шуль, В. Швед, В. Сорока, Я. Гарабар-Совган, Я. Ставнича, С. і М. Степанюки, Є. Ступаник, О. і Л. Щурі, В. Швед, М. Трипняк, А. Тиха, Д. Тишовницька, М. і М. Титли, С. і П. Ушаки, П. Ванек, Х. і П. Вагенбляс, В. Захаріясевич, М. Х. Захарків, Я. Зелез, І. Жовнір, 3-ий Відділ СУА, 32-ий Відділ СУА;
по 9 дол.: І. і О. Гафтковичі, М. і С. Грицаляки, М. Крамарчук, Я. Тесакович;
по 6 дол.: А. Капітан, С. і С. Михайлишини, В. Бакум, П. Беха, Д. Боберська, М. Дмитрів-Боднар, І. Боярська, М. Бучинська, Л. Царик, О. Харамбура, А. Чорнобіль, І. Чумиловська, О. Довгалюк, О. Дрогомирецький, А. Єйна, С. Ганчарук, В. Горський, Я. Гура, В. Івануся, П. Івасишин, І. Юрків, І. Керницький, Є. Кольцьо, О. Корінь, Д. Костів, Є. Костів, Х. Ковч, Ю. Кравець, В. Кульчицький, М. Лешишин, О. Лесюк, М. Лозинська, І. Михайлюк, В. Никорчук, А. Озерянік, Є. Пащун, Г. Павлічко, Є. Пакуш, М. Приймак, С. Ракоча, В. Семанюк, І. Шмігель, С. Шуа, Д. і Р. Шведи, А. Смеречинська, Є. і К. Степові, К. Щур, С. Телаха, Г. Тригула, О. Тичка, В. Влашин, М. Залітач, А. Артимів, О. Боба, О. Бражник, Й. Човник, О. Декайло, М. Дзвінка, О. Фіріщук, В. Фриз, М. Гайда, У. Ільницька, д-р В. Яшун, Є. і О. Карпяки, З. Кізун, д-р Н. і д-р І. Коропецькі, д-р М. Лоболяк, Б. Марків, О. Мірчук, О. і д-р Л. Мостовичі, А. Михайлович, І. Нанасси, Ф. Олійник, А. і В. Раки, А. Шапіро, І. Стебельський, Л. Сидига, А. і А. Ужвяки, М. і д-р В. Віршуки, С. Волянська, Р. Вомпель, І. і А. Вовки, І. Запряла;
по 3 дол.: П. Горбань, Т. Кікцьо;
по 2 дол.: Є. Чорнописька, І. Кун, С. Островський, Т. Попель, А. Сохоцька, М. Стасів, Д. Тарнавська, М. Вергун;
1 дол.: Б. Кальбер.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ — МІСЯЦЬ СКВУ!

ДЖЕРЕЛОМ ФІНАНСОВИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ ДІЯЛЬНОСТИ СКВУ НА МІЖНАРОДНИХ ФОРУМАХ Є ВИКЛЮЧНО ЖЕРТВЕННІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ДІЯСПОРІ. ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЦЕ ЗОКРЕМА В МІСЯЦІ ТРАВНІ — МІСЯЦІ СКВУ!

Конвенція СУА...

(Закінчення зі стор. 2)

„Думка" під проводом проф. М. Лева.

О годині 4:30 відбудеться панель на тему „Майбутність української спільноти". Цей панель буде оснований на дискусіях, які перевели молоді жінки під час Жіночої Конференції на Союзівці у 1982 році, а також на відповідях на запитник, що появився у „Свободі" 17-го квітня цього року.

У понеділок, 28-го травня, о годині 9:30 ранку, д-р Зеновія Согор виголосить доповідь на тему: „Сучасні зміни в СССР і проблема національностей". Тема цікава і дуже на часі.

Реєстраційні оплати виносять: на один день 5 долярів, а на три дні 10 долярів від особи. Вступ на спільний полуденок у суботу, 26-го травня — 35 долярів від особи. На святочний полуденок в неділю, 27-го травня — також 35 долярів від особи. Квитки на полуденки просимо замовляти разом з чеком у бюрі СУА, 108 Друга авеню; тел. 533-4646 в урядових годинах.

О. С. Процюк

Цікаві виставки в касі „Самопоміч" у Чикаго

Марія Брама на виставці в Музеї

Магометанське прислів'я каже: „Не прийшла гора до Магомета, то Магомет пішов до гори". Так можна б окреслити корисну ініціятиву Управи Національного Музею у Чикаґо, до якої добре віднеслась Дирекція Каси „Самопоміч". У висліді—вже третій місяц триває музейна експозиція в головній залі „Самопомочі".

Започаткувала виставку Євгенія Верес, бібліотекарка Музею, Шевченківськими творами Кілька габльот з правдивими скарбами. Можна було побачити перше видання майже нецензурованого „Кобзаря" з 1840 року. Ця перша книжка Т. Шевченка зазнала малої цензури, завдяки щасливому збіговї обставин, зокрема, завдяки, здається Євгенові Гребінці. Поруч був також і „Кобзар" цензурований цензором П. Корсаковим з того ж таки 1840 року.

Були й інші видання: віденське, варшавське, канадське, чикаґське. Були і видання совєтські. Багато людей, що оглядали цю виставку, не здавали собі справи, яка численна і різнорідна Шевченкіяда міститься у Музеї. Було що подивляти.

Є. Верес, велика любителька і опікунка книжок, уболівала дещо, що за весь час експозиції деякі глядачі не запримічували коробки з написом „Допоможіть Музеєві, але є багато жертвенних, безкорисних людей Один із них—це мгр Святослав Хамів, який чудово оправляє книжки майже без коштовно,—сказала Є. Верес.

У квітні наступила зміна експонатів: шафи-габльоти наповнились писанками і трохи керамікою. Експонати доставили Марія Брама, Євгенія Бяла і Віра Самиця, відомі писанкарки. Писанки своїми барвами і взорами притягали глядачів. Були великі (струсині яйця), були маленькі—чудово розписані і розмальовані. Разом—велика презентація різних стилів, способів, взорів і барв.

Зір багатьох зупинявся на двох окремих писаночках в кутику. Напис інформував—Марта Попель-Козбур. Хтось сказав: „Але ж то чудові писаночки! Які рівненькі лінійки, чертки, мабуть, добрі очі". І чиясь відповідь: „Це добрі очі, бо молодої ще особи, але не по могли б очі, якби не талант і бажання займатись тим." Найважливіше те, що молода особа серйозно і зі серцем береться до того мистецтва.

Треба скласти признання Оксані Теодорович—кустош Музею за цінні ініціятиви і їх реалізацію—приближувати музейні цінноші громаді (як немає часу йти до Музею, то Музей „виходить" до людей). Касі „Самопоміч" велика дяка за те, що виходить назустріч таким корисним починам, як також паням головно Соломії Кавці , що трудилися над мистецьким оформленням виставок. Можна висловити побажання: ждемо на наступні експонати!

Ірена Камінська

ЛІДЕРИ ОБИДВОХ політичних партій передбачають, що між президентом Роналдом Реґеном, який є республіканським кандидатом на перевибір і демократичним кандидатом відбудуться цієї осені принаймні три публічні дебати. Голова Крайового комітету Республіканської партії Френк Фаренкопф заявив, що Президент готовий дискутувати на будь-яку тему і в будь-якому часі, якщо такі дискусії мають причинитися до вияснення справ, якими цікавляться американські громадяни.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроєкт ч. 4459, що його внесли 60 конґресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви за звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

Музей Церкви-Пам'ятника збагачується цінними експонатами

Не має тижня, щоб Музей Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку не збагатився новими експонатами, що надходять з усіх країн українського розселення у вільному світі. Трапляється, що надзвичай но цінні скарби передають і з України як, для прикладу, хрест-енколпіон з 1240 року, який знайдено під час будови підземної залізниці у Києві на Подолі.

Виключну цінність являє сьогодні дарунок Петра Кащенка (земляка і приятеля Владики Мстислава з Полтави). Це 150 „манишок" (вишиваний перед сорочки), зібраних ним ще під час Першої світової війни в околицях Подністров'я (Буковина, Південна Галичина, Західнє Поділля, околиці Тирасполя.)

Та неповторною є колекція антимінсів (плат матерії, переважно з густого полотна, з частинками мощів святих угодників Божих, на яких відправляється Свята Літургія. Основну і найбільшу частину антимінсів вивіз з України Митрополит Мстислав. Вік деяких з цих антимінсів сягає кінця ХУІ ст. Крім історично-археологічного значення, ці антимінси мають визначну національну цінність та високу мистецьку вартість, бо друковані вони з дереворитів або мідьоритів визначних тодішніх мистців.

Ця колекція постійно збільшується екземплярами з початків зорганізованого українського церковного життя в Канаді, ЗСА і Бразилії. Каталог антимінсів налічує вже понад 160 позицій. Митрополит Мстислав вважає, що вже настав час показати ці скарби нашим людям. На жаль, бракує лишень відповідного для експозиції устаткування (рамок, стеляжів тощо). Щоб відсунути цю перешкоду, група жінок зголосилася, що готова зібрати на цю насущну потребу необхідні кошти.

Їхня розмова з Блаженнішим Митрополитом закінчилася рішенням Владики: скликати на суботу, 9-го червня, ініціятивні збори для покликання до життя Українського Жіночого Товариства добродіїв Музею Церкви-Пам'ятника в Бавнд Бруку. Ці збори відбудуться в конференційній залі Дому Української Культури. Початок о годині 10-ій перед полуднем.

Ініціяторка

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МИКОЛА НАКОНЕЧНИЙ, член УНС, Відд. 321-го ім. Свв. Петра і Павла в Фініксвіллі, Па., помер 27-го січня 1984 року на 62-му році життя. Нар. 10-го квітня 1922 року в Україні. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Теклю, двох синів — Григорія і Зеновія і дочку Джін: брата Андрія і 4-ох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Духа в Монт Клер, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Чак, секр.

АННА КІЯНЧУК, член УНС Відд. 292-го ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш., померла 27-го січня 1984 року на 91-му році життя. Нар. 1892 року, а членом УНС стала 1934 року. Залишила в смутку сина Едвіна, дочку Марію, 9 внуків і 6 правнуків. Похорон відбувся 31-го січня 1984 року на цвинтарі св. Хреста в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!
Стелла Федик, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 20-го ТРАВНЯ 1984 р.

Кліфтон, Н. Дж. Місячні збори С-ва Пресв. Марії 64-го Відд., о год. 12:30-2 по пол. в залі православної церкви при Вашингтон Авеню. Проситься всіх членів прийти і вирівняти вкладки. — Управа.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори С-ва Пресв. Богородиці 36-ий Відд., о год. 1-ій по пол. у кафетерії школи св. Йосафата при 940 Рідж Ровд у Рочестері. Проситься всіх членок взяти участь у зборах та вирівняти належні вкладки. — Catherine Bernola, Марія Ковальчук, Параска Демянів.

СУБОТА, 26-го ТРАВНЯ 1984 р.

Бетлегем, Па. Річні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 47-ий Відд., о год. 1:30 по пол. в домі голови Відд. Катерини Вайтгед, при Ок Лайне, Квекертавн, Па. На порядку нарад: звіти членів уступаючої Управи, голови, секретаря і касира та К. Комісії, дискусія над звітами, уділення абсолюторії і вибір Управи та К. Комісії на 1984 рік. Проситься всіх членів прибути на наради. По нарадах буде гостина-пікнік. — Управа